

Det kongelige danske geografiske Selskab.

Paa den i Maj afholdte Generalforsamling valgtes D'Hrr. Professor, Dr. phil. *Troels-Lund* og Bibliothekar og Assistent ved botanisk Have, Dr. phil. *Kolderup-Rosenvinge* til Medlemmer af Raadet.

Den danske Pamir-Expedition.

Ved Premierløjtnant i Hæren **O. Olufsen.**

(Hermed et Kort.)

Idet jeg overleverer Offentligheden efterfølgende Meddelelser om min Expedition i Pamir-Plateauet i Centralasien i 1896—97, maa jeg gjøre opmærksom paa, at Expeditionens Hovedopgave var at indkjøbe og indsamle ethnografiske og antike Sager til Nationalmuseet i Kjøbenhavn. De foreliggende Observationer og Kort ere udførte, naar Tid dertil levnedes mig.

Den 25. Marts 1896 afrejste jeg sammen med Premierløjtnant *Oscar Philipsen* fra Kjøbenhavn over St. Petersborg gennem Rusland, Kaukasus, Transkaspien og Turkestan for at udføre den af mig i flere Aar planlagte Expedition til Pamir-Plateauet. Jeg benytter her Lejligheden til at rette min bedste Tak til Direktør ved Nationalmuseet, Hr. Dr. phil. *S. Müller*, der med sin videnskabelige Autoritet støttede mine Planer og derved bevirkede, at det overhovedet lykkedes mig at gennemføre disse. Da Expeditionen kun raadede over meget ringe Midler, anvendtes forholdsvis kort Tid paa Egne, som ellers have en betydelig Interesse. Det stod klart for mig, at jeg kun kunde udføre en Rekognosering, der skulde gaa forud for mere systematiske Undersøgelser.

Ved den store Støtte, som blev Expeditionen til Del af *Hs. Majestæt Kejser Nikolaus*, af *Hds. Majestæt Kejserinde Marie Feodorowna* og af *Hs. Højhed Emir Musaffar Eddin Abdul-Khan* af *Bokhara* lykkedes det mig at udstrække Rejsen til Hindukuschkjødens Nordside, som jeg havde paatænkt det.

Resultaterne af min Rejse bestaa i en Samling ethnografiske Gjenstande fra Bokhara og Turkestan, fra Kirgiserstepperne i Nord-Pamir og fra de iranske Folkestammer i Syd- og Vest-Pamir samt af enkelte antike

Sager og de i dette Hefte foreliggende Observationer og Kort.

De ovennævnte Gjenstande ere opstillede i en særlig Afdeling i Nationalmuseet i Kjøbenhavn og en Beskrivelse over dem udkommer i Museets Katalog.

I.

Pamir i snævrere Forstand er det store Højdeplateau, som omgives af Amu Darjas to Hovedkildeløder, Kizil-su (Surchab eller Wachs) og Pændsch. Det begrænses imod N. af den Turkestaanske Kjæde og Alaikjæden, en Forlængelse af Thianschan, mod Ø. af Kaschgarien eller Østturkestan, mod S. af Hindukusch, mod V. af Bjerglandet Badachschan, som tilhører Afghanistan og Provinsen Hissar, som tilhører Emiren af Bokhara.

Pamir er et Højland par excellence; man bevæger sig her næsten altid i en Højde af 2700—4000 M. Bjergkjæderne, som gennemkrydse dette Højland, have næsten udelukkende Retning fra Nordøst til Sydvest og hæve sig forholdsvis ikke højt over Plateauet. I Reglen beløber disses Hævning sig kun til 600 à 900 M.; dog findes i det nordvestlige Pamir i Provinsen Darvas, i det østlige Pamir i den Kaschgariske Kjæde og mod Sydvest i Pændschflodens Krumning Højder til c. 2100 à 2500 M. over Plateauet, saa at den absolute Højde hyppig naar 6400 à 6700 M.

De vigtigste Floder, som gennemkrydse Pamir, ere alle Bifloder til Amu-Darjas Hovedkildeløder Pændsch.